

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Als kindcentrum kunnen we te maken krijgen met leerlingen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling. Dat brengt altijd schrik en zorg met zich mee. Daarom maken alle kindcentra gebruik van de 'Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling'. Vanaf 1 juli 2013 zijn alle beroepskrachten op onze kindcentra wettelijk verplicht deze meldcode te gebruiken bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

Stappenplan

De meldcode beschrijft wat medewerkers van een kindcentrum moeten doen bij vermoedens van geweld of mishandeling. Om dit zorgvuldig te laten gebeuren, wordt gebruik gemaakt van een stappenplan:

1. In kaart brengen van signalen (vaak door de pedagogisch medewerker/leerkracht).
2. Overleggen met een collega (de internbegeleider en directie) en eventueel raadplegen van Veilig Thuis of het Steunpunt Huiselijk geweld.
3. Gesprek met de betrokkenen (altijd samen met een lid van de directie).
4. Wegen van de signalen van geweld of mishandeling (eventueel in overleg met 'Veilig Thuis').
5. Beslissen: hulp organiseren of melden.

Uiteraard streven wij er naar dat elke stap besproken wordt met de ouder(s)/verzorger(s) van de leerling. Bij ernstige situaties is het echter ook mogelijk om hiervan af te zien, op dat moment staat dan het belang van het kind op de eerste plaats.

Geen meldplicht

Een verplichte meldcode is iets anders dan een meldplicht. Bij een meldplicht moet de professional zijn vermoeden van geweld of mishandeling melden bij andere instanties. Die verplichting bestaat niet bij een meldcode. De beslissing om vermoeden van huiselijk geweld of mishandeling wel of niet te melden, neemt de professional. Het stappenplan van de meldcode biedt hem of haar houvast bij die afweging.

Lees hier meer over de [Wet Meldcode](#)

PIT gaat verder

PIT neemt kindermishandeling zeer serieus. Naast de wettelijke verplichting, zoals hierboven beschreven, is er op elk kindcentrum een directe aandachtsfunctionaris en op PIT-niveau is er een indirecte aandachtfunctionaris.

De directe aandachtsfunctionaris (dAF) is de intern begeleider (IB) op elk kindcentrum. Logisch, omdat deze deskundige direct betrokken is bij de ondersteuning van en de zorg om alle kinderen die dat nodig hebben.

Deze functionaris

- adviseert en begeleidt de collega's bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling;
- implementeert, hanteert en borgt de meldcode binnen het team, zodat huiselijk geweld en kindermishandeling eerder worden gesignaleerd, hulp geboden wordt en het geweld eerder stopt.

De indirecte aandachtsfunctionaris (iAF) heeft PIT ingesteld om de aandacht voor (vermoedelijk) huiselijk geweld en kindermishandeling goed onder de aandacht van alle medewerkers te houden binnen heel PIT van medewerker tot bestuur.

Deze functionaris:

- houdt alle (landelijke) ontwikkelingen in de gaten;
- instrueert over de meldcode, adviseert en begeleidt de collega's binnen de organisatie bij vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling en de daarbij te nemen stappen;
- adviseert en begeleidt de directie en het bestuur in de kennis van de meldcode en de implementatie hiervan.
- is, namens PIT, aangesloten bij de Landelijke Vakgroep Aandachtsfunctionarissen Kindermishandeling (www.lvak.nl)